

L'AVI DE LA PÀTRIA

Francesc Macià, President de la Generalitat de Catalunya, visita les mines aureolat com a salvador de la pàtria... La seva arribada és una festa, cava, dones elegants, nenes amb vestits blancs; en comptes de visitar ell la mina sembla que el visitin a ell. El seu poder era fràgil, convuls; a un racó de la fotografia següent s'hi observen tres homes armats amb fusells apuntant, temen per la vida del "President". El seu govern va ser el primer a exigir mesures contra la contaminació salina del Llobregat gràcies a les queixes dels pagesos de riu avall.

ENTRE ELS OBRERS.

1934: Companys, president de la Generalitat, es mostra integrat al grup de treballadors de la mina. Pocs anys més tard seria assassinat pel dictador Franco.. Companys busca la complicitat de la classe obrera en la construcció del país.

La dictadura

1949: Deu anys després del final de la guerra civil, les autoritats apareixen soles al lloc sagrat on surt el material processat: sense obrers. Tot i això, a les fotografies següents se'ls pot veure amb ells al barri d'habitacles socials que els acaben d'entregar custodiats per la guàrdia civil i els clergues. Als obrers se'ls veu només quan estan sent adoctrinats o quan reben un do (habitacles) de l'estat. El poder es mostra en grups absolutament compactes i ostenta les seves indumentàries: tots van amb grans abrics i es fan fotografiar amb el barret posat i les mans a la butxaca..., la mateixa iconografia que tenien els gàngsters americans a l'època de la llei seca?

VISITES DEL PODER

Les visites de poder marquen el territori amb el cos.

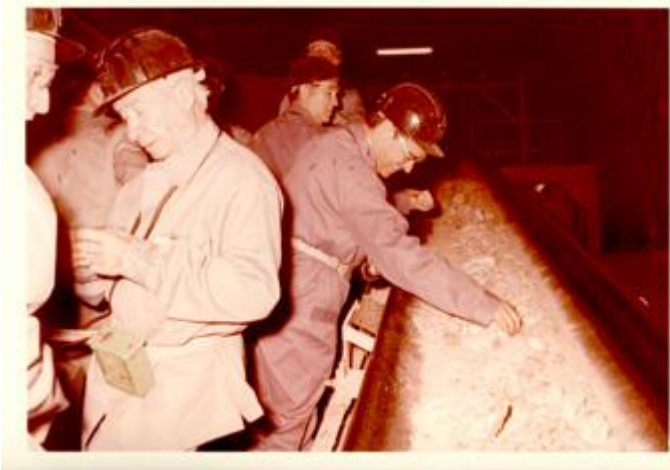
Església, policia i autoritats civils de la mina de Sallent, en plena dictadura: qui donarà la mà a qui? i a canvi de quina fidelitat?

DONAR LA MÀ.

En ple franquisme el poble miner de La Botjosa dóna la mà a les autoritats vigilat per la policia.

El ministre

1968-1970. L'ala més progressista de la dictadura preparava la seva continuïtat en una futura democràcia. Ens sembla veure en aquesta imatge l'actitud d'apropament sol·lícit del ministre Martín-Villa, anomenat "la porra de la transició", i el seu acòlit davant l'actitud recelosa dels miners. Martín-Villa serà la primera de les personalitats de l'estat que es voldrà fotografiar tocant la potassa. Sorprenen perquè els qui el van precedir mai no van necessitar embrutar-se les mans: és com si volgués comprovar que aquesta riquesa és real, tocar l'or de l'estat. Sembla com si se li presentessin les pedres de la cinta transportadora com si fossin canapès, que se'ls volgués menjar.

El rei

El Rei: el cos del poder legitima la seva autoritat sobre els recursos del país visitant la mina de Sallent. La producció de potassa és estratègica per al país, clau de la fabricació d'explosius i fertilitzants. Veiem presidents, ministres, futurs reis, posant la seva marca simbòlica en armes i aliments. La sal del poder.

La muntanya de sal de Sallent

“L’expert”: 2006, portem trenta anys de democràcia, la mina ha passat de ser pública a pertànyer a una multinacional israeliana que lluita pel control mundial de la potassa. S’han superat greus crisis laborals i ara es comença a fer insoporable la seva herència: una muntanya de trenta milions de tones de sal acumulada com a residu de l’activitat minera. Ja fa temps que no vénen ni presidents ni ministres a visitar la mina, ningú no es vol fotografiar amb el problema al darrera, ara només hi van els experts per valorar els impactes ambientals. Al cim d’aquesta muntanya artificial, un dels millors experts del món en models de contaminació salina contempla el paisatge. Potser només ell es pot adonar de la verdadera magnitud de la contaminació: quantitats incommensurables d’aigües hipersalines s’haurien infiltrat als aqüífers i avancen imparables...